

KOLLÉGIUM

Szakmai - módszertani, információs folyóirat

A tartalomból:

Könyvtárostanárok 4. old.

Ne ráklépésben! 6. old.

Továbbképzések 8. old.

XVI. évfolyam

**2006.
1.szám**

Tatai Zoltán:

Huszár István egykori népi kollégistáról

Huszár Istvánt 1950-ben ismertem meg, amikor a Közgazdasági Egyetem második éves hallgatójaként a statisztika tantárgy gyakorlati foglalkozásunk vezetője lett. Az idő tájt még ő is egyetemi hallgató volt, de mint kiemelkedő tanuló hamarosan a Statisztikai Tanszék vonzáskörébe került és az alsóbb évfolyamok oktatásában segédkezett. Abban az időben gyakori volt az új Közgazdasági Egyetemen, hogy a felsőbb évfolyamra járók közül a legjobbak a tanszék szűkös létszámát kiegészítve az oktatásba bekapcsolódtak.

Huszár Istvánt már akkor is Pistának szólítottuk, jó baráti légkört tudott kialakítani a csoportos foglalkozásokon. Nyugodtan lehetett kérdezni, bármiről beszélni. A baráti légkör a tanulást nem nehezítette, sőt inkább segítette a vizsgára való felkészülést, a statisztikai feladatok megoldását.

Az egyetem utáni évtizedekben is bárhol, bármikor a véletlen egymáshoz sodort bennünket, mindig jó iskolatársként, barátként üdvözlöttük egymást. Ez még akkor is így volt, amikor Huszár István magas állami vagy politikai funkciókba került. Azonban nemcsak én, de valamennyi ismerősöm is úgy volt vele, nehezen lehetett volna megelőzni a köszönésben és mindig volt ideje, kedve a baráti-elvtársi-munkatársi beszélgetésekre.

Amint a volt népi kollégistákkal gyakran mesélik, már csak korunkból következően is, a rendelőintézet folyosóján futottunk össze és beszélgettünk a régi időről, népi kollégiumi életünkről és sok mindenről, úgy kutyafuttában.

Huszár István 1927-ben Hernádlakon született szegényparaszti családba. 1943-47-ben Sárospatakon járt tanítóképzőbe. Megtudván, hogy a fővárosban népi kollégiumok teszik lehetővé a szegény vidéki fiatalok tanulását, a líceumban a negyedik évfolyam utáni érettségi birtokában a tanítókép-

zős évfolyamot elhagyva Budapesten az egyetemen folytatta tanulmányait. 1947-51 között a budapesti Közgazdasági Egyetemen tanult. A diploma megszerzése után két évig a Statisztikai Tanszéken tanársegédként dolgozott. A következő években az MDP, illetve MSZMP központi apparátusában egyre magasabb beosztásokba került, 1961-től a Központi Statisztikai Hivatalban dolgozott, és egészen a KSH elnöki tisztéig emelkedett. 1973-80 között az Országos Tervhivatalban végzett egyre felelősebb munkát. A tervhivatal elnökeként az Állami Tervbizottság elnöke miniszterhelyettesi rangban. 1980-tól az MSZMP Társadalomtudományi Intézetének főigazgatója, majd a Párttörténeti Intézet igazgatója, 1988-89 között a Hazafias Népfront főtitkára, 1989-ben vonult nyugdíjba.

Hivatalos állami funkciói mellett számos más felelős tisztséget is betöltött; 1970-89 között az MSZMP KB-nak, 1980-85 között a Politikai Bizottság tagja, több periódusban volt országgyűlési képviselő. A budapesti Közgazdasági Egyetemnek címzetes egyetemi tanára, 1987-től a sárospataki Comenius Tanítóképző címzetes főiskolai tanára. Számos más társadalmi szervezetben töltött be magas tisztségeket, munkáját elismerésekkel, kitüntetésekkel honorálták. Közben több százezer magyar állampolgárral együtt hétvégi telket vásárolt és szabadidejének nagy részét ott töltötte fizikai munkával.

Az életút vázlatos bemutatásával nyomatékossítani kívánom az egykori népi kollégistának azt az értékes és napjainkban kevésbé tapasztalt szép emberi tulajdonságát, hogy felelős közeleti, hivatali beosztás közepette is lehet szerénynek lenni, a hétköznapi emberek életét élni, a régi ismerősökkel, barátokkal közvetlen és protokollmentesen kapcsolatokat tartani.

A népi kollégiumba kerüléséről, ottani élményeiről így szólt:

„A sárospataki tanítóképző negyedik évfolyamos hallgatója voltam, amikor részletesebb ismereteket volt módomban szerezni a népi kollégiumokról, főleg Csizmadia Ernőről, aki az előző évben képesítőzött ugyanott, és a NÉKOSZ megalapításakor a József Attila Kollégiumba került, ahol nonsokára kollégiumi titkár is volt. Nos, ő gyakran jött Patakra, későbbi feleségét, Székely Magdát meglátogatandó, és beszélgetett néhányunkkal a kollégiumi lehetőségekről, az ottani életéről. Irodalommal is ellátott bennünket. Alapvetően ennek hatására az évfolyamról néhányan – szám szerint heten – különbözeti vizsgát tettünk, és különböző egyetemekre pályáztunk. Én akkor a József Attila Kollégiumba kerültem, és ott voltam a kollégiumok szakosításáig. Akkor helyeztek át a Dózsa György közgazdász kollégiumba. (A József Attila bölcsész kollégium lett.) A kollégiumi hálózat bővülése során lettem később az Engels Közgazdász Kollégium titkára. Később ismét a Dózsa kollégiumban laktam. Szüleim nagyon szegények voltak. Tőlük támogatást nem remélhettem. Nem is vettem volna igénybe. Egy kis faluban élték Borsod-Abaúj-Zemplén megyében. Jellemző epizód: amikor Pestre indultam – nagy erőfeszítés árán – adtak az útra 100 forintot (1947. szeptember), amiből 56 Ft volt a vasúti jegy ára. A lényeg: kollégiumi lehetőség nélkül sohasem lehettem volna egyetemi hallgató.

Kedves emlékeim: Sok-sok oldalt tenne ki a felsorolásuk is. Ezekből egy-kettő: 10-14 napos felvételi táborozáson döntött a kollégium vezetősége a felvételről. A tábor Dunapentelén volt. Sátrakban laktunk. Tanítottak ott bennünket, kóstolgattak, ismerkedtek velünk és vizsgáztattak. Írásban és szóban. És vidáman éltünk. Nekem

Kollégium

Kiadja: a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség, a „Kollégiumokért” Sajtóalapítvány megbízásából

Felelős kiadó: Horváth István Alapító főszerkesztő: dr. Benedek István Főszerkesztő: Benda János

Rovatszerkesztők: Fuchsné Hattinger Zsuzsanna, Gulyás Béla, Dr. Csépe György, Pethes Zoltán.

Szerkesztőség címe: Körösy László Középiskolai Kollégium, 2500 Esztergom, Szent István tér 6. Tel./fax: 33/400-005

Terjesztés: Pethes Zoltán, Tel.: 30/9-376 - 042; Elfizethető a kiadó címén: 1068 BUDAPEST, Városligeti fasor 10.

Tel./fax: (1) 352-9601

E-mail: ujstag@ksz.t-online.hu

Példányszám: 1500

Ára: 200 Ft

Dunaújváros egy kicsit ma is Pentele. Vegyészmérnök szerettem volna lenni, és amikor kiderült, hogy erre anyagi fedezetem nem lenne – teljes laboryakorlati díjat kellene fizetnem – tanácstalanul, összeroskadva álltam. Egyik kollégista társam saját kezdeményezésére beiratott a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Kereskedelmi Karára, a Közgazdaságtudományi Egyetem elődjére. Ma is hálás vagyok érte.

A kollégiumi élet feltételeit jórészt magunknak kellett megteremteni. Mai szóval szponzorokat kerestünk. Tehetősebb magánszemélyekhez, intézményekhez fordultunk segítségért, és nem is eredménytelenül. A baloldali pártok is támogattak bennünket. Soha nem felejttem el, amikor kollégiumi épületet kellett szereznünk, hogy komfortosabb legyen az életünk. Kemény – bizony gyakran jogszerűtlen – küzdelemben elfoglaltunk egy-egy üresen álló, gyakran romos épületet, és azt kollégium számára tettük alkalmassá.

Mély nyomokat hagyott bennem a NÉKOSZ honismereti mozgalma keretében végzett szociográfiai felvétel egyike-másika. (Galgamácsán például a földreform során földhöz jutottak helyzetét tanulmányoztuk.) Segítettük, saját szándékaink szerint a szakmunkásoknak készülő fiatalok nevelését, oktatását (Timót utcai Tanoncvaros). Részt vettünk az egyetemi diákéletben.

Ma is megfejthetetlen, legalábbis megfejthetetlen, hogy az az egy-két – társadalmi viharokkal is túltúl megterhelte – esztendő hogyan volt képes olyan egész életre szóló hatást tenni ránk? És ezekben a küzdelmes években a kollégiumi évek során holtig tartó, mély barátságok szövődtek, amilyenre ma is alig lehet példát találni.”

Közeledünk a NÉKOSZ megalapításának 60. évfordulójához. Ebből az alkalomból érdemes Huszár Istvánnak a 40. évfordulón elmondott beszédére emlékezni, abból részleteket idézni, mert ma is tanulságos lehet számunkra.

„...1946. július 10-én zajlott le a Győrffy István Kollégium felszabadulás utáni első évzáró ünnepe. Az ez alkalomra meghívott notábilis személyek szinte az egész újjászülető Magyarországot képviselték. A politikai életet például nem kisebb államférfiak, pártvezetők reprezentálták, mint Tildy Zoltán köztársasági elnök, Nagy Ferenc miniszterelnök, Gerő Ernő kereskedelmi és közlekedési miniszter, Keresztury Dezső kultuszminiszter, Rajk László

belügyminiszter, Rákosi Mátyás, az MKP, Szakasits Árpád, a Szociáldemokrata Párt, Veres Péter, a Nemzeti Parasztpárt első embere.

A fiatal, de máris patinás Győrffy Kollégium alig több, mint száz tagja, Keresztury Dezső frappáns megfogalmazásában „a magyar kultúrpolitika felderítő könnyűlovassága” – élve az ünnepi alkalommal. – fontos nemzeti ügyben hallatta szavát. Kardos László igazgató bejelentette a Népi Kollégiumokat Építő Mozgalom zászlóbontását és az egész magyar társadalom hathatós támogatását kérte az akkor elfogadott felhívásban meghirdetett nemes célok eléréséhez. „Mi Győrffy-kollégista diákok – hangzik a felhívás – saját fejlődésünk legjobb tapasztalatai alapján állítjuk, hogy csak a mi utunkon nevelődő diákság képes alapjában megteremteni az egyensúlyt az értelmiségi ifjúság és a demokrácia között. Ezért egy országos mozgalom megindítására szántuk el magunkat, amely céljaul tűzi, hogy diákothonokat és kollégiumokat szervez, hoz létre és épít fel a középiskolák és főiskolák mellett, amelyekben a szegényparasztok és a munkások fiai – tömegesen – anyagi gondoktól mentesen, demokratikus szellemben nevelődhetnek népünk értelmiségévé.

Mi Győrffy-kollégista diákok, motorja leszünk ennek a demokratikus Népi Kollégiumokat Építő Mozgalomnak, és ígérjük, hogy fáradhatatlanok leszünk annak megszervezésében, az erkölcsi és anyagi bázisok megteremtésében.”

A Győrffy István Kollégium (GYIK) kezdettől fogva magában hordta e nagy népi-nemzeti misszió akarását, potenciális lehetőségét. Fiókkollégiumokat építő törekvését már első alapszabályában is megfogalmazta. Ahhoz azonban, hogy a törekvésekből valós lehetőség, mi több: valóság legyen, kegyetlen és reményt keltő éveknek kellett eltelni. Vajon tudjuk-e ma igazán értékelni: milyen kevés és milyen sok az a négy év, ami 1942 és 1946 között eltelt? Ellenállás-mozgalom, „kollégium a föld alatt”, a nemzeti újjászületés kezdeténél folytatott tevékenység, a földreform, s az új-régi-kollégium új életének indulása. Vagy a Győrffy Kollégium kiteljesedéséhez merőben új társadalmi-politikai konstelláció szükségeltett, mégpedig nemcsak a GYIK mennyiségi és minőségi mutatóinak javítása végett, hanem azért is, hogy a kollégistáknak és végzett kollégistáknak valóban súlyuk legyen a diákok és „agymunkások” körében, a nemzeti jövő tervkövacsolóinak műhelyeiben, a népszolgálat megannyi őrhelyén. Jól mondta annak idején Móricz Zsigmond: „...évente hat gyerek kibányászása a tömegeből, majd csak akkor segít, ha

ezek a hatok hathatók lesznek... Nincs itt más segítség, csak ki kell várni, míg felszabadul a magyarság.”

...A NÉKOSZ központi szervezői nemcsak a kollégiumok organizálásában vettek részt, hanem segítettek az igazgatók és nevelőtanárok kiszemelésében, a társas önkormányzati élet beindításához, s az iskolákkal való kapcsolat megteremtésében is.

A kollégiumi típusok a vegyes és szakkollégiumoktól az iskolakollégiumokig széles skálán mozogtak, de működési mechanizmusukat, makroviláguk demokratikus társiasságát, a külvilághoz való viszonyukat illetően mind magukon viselték a politikai-pedagógiai modellt: a Győrffy Kollégium anyajegyeit.

... A NÉKOSZ-nevelés tapasztalatadásának reprezentatív fórumai voltak az évenként megrendezett országos nevelési konferenciák, melyeken a kollégiumi igazgatók és nevelőtanárok vettek részt. Itt tették központi vita tárgyává a népi kollégiumok közösségi nevelésének elvi és metodikai kérdéseit, a sokat vitatott kollégiumi autonómia problematikáját. De vizsgálták az aktuálpolitika és a köznevelés kérdéseit is, valamint a normákhoz kötött nevelői munkaverseny előnyeit és buktatóit.

... A NÉKOSZ egyik nagy – ha nem a legnagyobb – vállalkozása volt a centenáriumi feladattervbe foglalt grandiózus munka: a Vasvári Pál Akadémia felállítására. Az Akadémia az eredeti terv szerint egy, a NÉKOSZ égisze alatt létesítendő 3 éves, zárt keretek között működő politikai főiskola lett volna, amelynek meghatározott iskolai stúdiumait még egy esztendő kötelező külföldi tanulmányút egészíti ki. Tagjai – szintén az eredeti terv szerint – olyan főiskolát végzett fiatal értelmiségi szakemberek soraiból kerültek volna ki, akik szakképesítésükkel politikai természetű gazdasági, társadalmi és kulturális tanulmányokkal egészítik ki, és a továbbiakban politikai, társadalmi munkát óhajtanak végezni. A NÉKOSZ vezetői tulajdonképpen egy olyan kollégiumi rendszert álmodtak meg, melyben az Eötvös Kollégium, a haladó magyar tudományosság, a NÉKOSZ, a haladó magyar szakértelmiség, a Vasvári Akadémia pedig a haladó magyar politikai intelligencia nevelő és tanító intézményét képezte.

... Mennyire voltak vonzóak a népi kollégiumok a tanulni vágyó és szegény sorsú fiatalok körében? Kardos László 1948 februárjában, a nemzetgyűlés költségvetési vitájában kijelentette: csupán ez elmúlt esztendő őszén 19.000 diák jelentkezett felvé-

telre a népi kollégiumokba, és ezeknek kapacitáshiány miatt sajnos csak 30%-át tudták befogadni.

... Ejtsünk most néhány szót az ún. külön NÉKOSZ-öntudatról. NÉKOSZ-öntudat persze volt a javából. Jellegtelen, arc nélküli, amolyan „se íze, se büze” ifjúsági társulásból aligha válhatott volna népi kollégiumi mozgalom. Nélküle a NÉKOSZ nem lett volna NÉKOSZ. Mellékesen megjegyzem, a kisebb társadalmi intézményi közösségek sajátos öntudatára ma is nagy szükség van, vagy lenne, mégpedig nemcsak e kis egységek hatékony belső építkezése miatt, hanem azért is, mert hiányzik a nemzeti identifikálást is ügyszólván reménytelené tenné.

... A huszadik század egyik legreményteljesebb haladó magyar diákmozgalmát kiiktatták a magyar közéletből. Lukács György még alig egy évvel a feloszlást kimondó közgyűlés, s három hónappal a szeptemberi aktíva előtt, 1948. június 28-án – kérem figyeljünk a dátumra – megjelent írásában egyebek között így ír: „A népi kollégiumi

mozgalom a magyar népi demokrácia egyik legnagyobb büszkesége és reménye; egyike azoknak az alapításoknak, amelyekkel Magyarország az új átalakulásban nemzetközileg is az élen jár.”

... Rákosi Mátyás 1947 januárjában a következőket mondta a NÉKOSZ és a magyar demokrácia összefüggéseiről: „Azt hiszem, hogy nem túlzok, ha kijelentem, hogy a NÉKOSZ a demokráciával fog fejlődni vagy visszafejlődni, mérni lehet majd rajta, hogy – megértsék – milyen erős a demokrácia.” – Úgy gondolom: Rákosi Mátyásnak ebben speciel igaza volt. Bizony mérni lehetett 1949 táján a demokrácia visszafejlődését, satnyulását és drámai események után lehetett kellő tisztázás nyomán felelősen szólni az egykori szelek fényességéről.

... Ma már úgy ítéljük meg, hogy a történelmünknek az a három éve, amelynek összefüggéseiben a NÉKOSZ-mozgalom kibontakozott és leáldozott, s benne különösképp a NÉKOSZ története – nyitott könyv a ma számára. Mégis hangot szeretnék adni annak a véleményemnek: még ma is vannak ennek az igen gazdag, jövőnk számára is fontos tanulságokat tartalmazó „könyv-

nek” felvágatlan lapjai, akadnak benne meglepésztető „sajtó- és nyomdahibák”.

S főleg: van tennivalónk azért, hogy a könyvben olvasni tudók táborát gyarapítsuk, már csak azért is, hogy a történelmi tanulással tömörített múltbéli értékeink ma is kamatozzanak, hiszen a „történelmi lecke” sohasem csupán a múlt rejtélyének megfejtése.”

A közel húsz évvel ezelőtt, 1986. július 10-én tartott ünnepi tudományos emlékülésen még több, értékes előadás hangzott el. Svéd László a már akkor számottevő NÉKOSZ kutatásaiból adott ízelítőt.

1994-ben vaskos kötetet jelentetett meg a korábban nem közölt NÉKOSZ-dokumentumokból „Megforgatott világmegforgatók” címen. Pataki Ferenc a NÉKOSZ pedagógiáról tartott nagy figyelmet keltett előadást.

Pataki akadémikus 2005-ben „NÉKOSZ-legenda” címmel jelentette meg terjedelmes összefoglaló művét a NÉKOSZ-ról, amelyről már a múlt évben terjedelmes ismertetést közöltünk. Látnunk kell azonban, hogy a NÉKOSZ-legenda pedig – „nem mese az, gyermek” – tovább folytatódik.

Hock Zsuzsa-Poharászki Magdolna-Vopaleczky György

A KOLLÉGIUMI KÖNYVTÁROSTANÁROK MŰHELYMUNKÁJÁRÓL A FŐVÁROSBAN

A kollégiumi könyvtárak működésével kapcsolatosan régebb óta igény van arra, hogy szükséges a tapasztalatcsere, a könyvtárosok szorosabb szakmai kapcsolattartása, együttműködése, akár munkaközösségi keretek között is. (A műhelymunka szorgalmazója a Váci Mihály Kollégium könyvtárosa, Poharászki Magdolna. A megvalósításhoz mindenekelőtt az FPI könyvtár-pedagógiai szakértője, Hock Zsuzsa nyújt szakmai támogatást. - a szerk.)

Az elmúlt két év során a kollégiumi könyvtáros tanárok több lehetőséget is kaptak fővárosi és országos szinten egyaránt, hogy az iskolai kollégáikkal együtt, kollégiumi „tagozatként”, részt vehessenek a szakmailag igen színvonalas, sokszínű könyvtári továbbképzéseken, és bekapcsolódhassanak a munkába.

Lehetőségük volt a részvétellel az őszi Könyvtáros Tanárok Konferenciáján, melyet az Országos Pedagógiai

Könyvtár és Múzeum szervezett, és a budapesti Városmajori Gimnáziumban került lebonyolításra. Részt vehettek a Könyvtáros Tanárok Egyesülete által szervezett X. Nyári könyvtárosi Akadémia találkozón, melynek a szombathelyi Berzsenyi Dániel T.F. adott otthont.

A Fővárosi Pedagógiai Intézet kollégiumi tanácsadó csoportja felkarol és segít minden kezdeményezést, önszerveződést, amely a kollégiumok közötti kapcsolatépítést, az egymástól való tanulást szolgálja, valamint színesíti, támogatja, hatékonyabbá teszi a módszertani fejlesztést, a megújulást.

Nem véletlen tehát, hogy a fővárosi kollégiumok kollégiumi könyvtáros tanárai először 2004 elején, a Fővárosi Pedagógiai Intézet könyvtárában találkoztak, ahol Bognár Edit könyvtárvezető könyvtár bemutatót tartott. A kollégák részletes tájékoztatást kaptak az állományról, a könyvtári szol-

gáltatásokról, ti. arról, hogy a pedagógusoknak milyen segítséget tud adni mindennapi munkájukhoz.

A résztvevők között természetesen kötetlen beszélgetés is kibontakozott, melynek során egyetértés mutatkozott abban, hogy szükség van a szakmai eszmecserékre, műhelymegbeszélésekre, lehetőleg más-más kollégiumi könyvtári helyszíneken, kitekintés és közvetlen tapasztalatszerzés végett.

A szakmai párbeszéd olyan területeket érinthet, mint

A kollégiumi alapprogram műveltségterületei feldolgozásának könyvtári lehetőségei, valamint támogatása a kollégiumi hálózaton belül és kívül, a kollégiumi könyvtári SZMSZ felülvizsgálata, korrekciója (különös tekintettel a gyűjtőkörre),

- a kollégiumi könyvtár lehetőségei, szerepe a kollégiumi foglalkozások támogatásában,

- a könyvtárközi kölcsönzés lehetőségei a kollégiumi hálózatban,

- a könyvtárak szerepe, lehetőségei a tanulók támogatásában, az olvasás megszerettetésében, stb.

Egyidejűleg az intézmények vezetőihez is felhívással fordultunk, hogy amennyiben egyetértenek a kezdeményezéssel, támogassák azzal, hogy ösztönzik az intézmény könyvtáros munkatársát a műhelymunkában való részvételre, továbbá, amennyiben a kezdeményezés életképesnek bizonyul, a jövőben, megállapodás alapján, összejövetel számára esetleg helyet biztosít intézményében.

A következő szakmai találkozóra 2005. március 3-án került sor, a Váci Mihály Kollégiumban. A beszélgetés középpontjában a kollégiumi könyvtárak általános állapota, a kollégiumi könyvtár sajátosságai, s a könyvtári szolgáltatással kapcsolatos elvárások álltak.

Jól körülhatárolhatóak azok a speciális jegyek, illetve funkciók, amelyek meghatározzák „definiálják” a kollégiumi könyvtárakat.

Így például:

- a könyvtár helyet kell adjon az elmélyült tanulásnak,
- a kollégiumi könyvtárnak komoly szerepe van az olvasás megszerettetésében,
- helyszíne a kikapcsolódásnak,
- helyet ad a szakköri-, és csoportfoglalkozásoknak, valamint a kulturális programoknak,
- maga a könyvtári tér is több funkciónak kell, hogy megfeleljen (pl. multimédiás- sarok, helyben-olvasási lehetőség, stb.).

Jellemzője a kollégiumi könyvtárnak, hogy a délutáni időszaktól estig tart a használata, a tehetséggondozás egyik fontos színtere, fontos szerepe van a kollégiumi rendezvényekre (pl. a nemzeti ünnepekre, hagyományos ünnepkörökre) való felkészülésben. A kollégiumi könyvtár nem oktat, hanem nevel, nem utolsó szempont az sem, hogy a kollégiumi könyvtárnak az otthon könyvtárát kell pótolnia.

Milyen problémákkal kell szembenézni?

Gondot jelent a könyvtárban dolgozók képzettsége, ami nem felel meg a jelenlegi elvárásoknak. Csak kevés

helyen van szakképzett könyvtáros tanár.

A működési feltételek, az állomány, és a technikai ellátottság intézményenként rendkívül eltérő. A legtöbb kollégiumban még nincs számítógépes könyvtári rendszer, ami ma már alapkövetelmény, és az iskolai könyvtárakban természetes. Sajnos, e nélkül bekapcsolódni sem lehet az integrált könyvtári rendszerbe. A kollégiumi könyvtáraknak a SZIRÉN, vagy a SZIKLA könyvtári integrált rendszert célszerű beszerezni, amelyeket már kipróbáltak, és beváltak az iskolai könyvtári rendszerben.

A diákok részéről is megfogalmazódik, hogy kevés a szakkönyv. A közös igazgatású intézmények könyvtárai az iskola épületében vannak, ezek nyitvatartási ideje nem minden esetben alkalmazkodik a kollégista tanulók igényeihez. A kölcsönzésre ugyan megvan a lehetőség, az esti használatra azonban nincs. A helyzetet úgy javítanák, hogy esetenként az iskolai könyvtár könyveket helyez el a kollégiumban (letétek).

Pályázati lehetőség a könyvtárak számára kevés, vagy egyáltalán nincs. Az állományfejlesztés még sok helyütt nem tudatos, tervszerű. Hiányosak a könyvtári dokumentumok (leltárkönyv, SZMSZ, Működési Szabályzat, Gyűjtőköri leírás).

A könyvtárközi kölcsönzés lehetőségével még kevesen élnek.

Az eddigi konzultációkon még az alábbi felvetések jelentek meg markánsabban.

Működjenek minél több helyen könyvtári szakkörök, melyek még közelebb hozzák a fiatalokhoz a könyveket, és lehetőséget adnak a könyvtárosi munkában való részvételre is.

A könyvtárak vállaljanak szerepet az alapprogram hét műveltségterülethez kapcsolódóan (bibliográfiák, tematikus kigyűjtések) a foglalkozásokra való felkészülés támogatásában.

Készüljön a kollégiumokban használható, standard kérdőív, melynek segítségével a fiatalok könyvtárhasználati, olvasási szokásaikról képet nyerhetnének a pedagógusok.

Szükség lenne a nyilvános könyvtárakkal (Szabó Ervin fiókkönyvtárak) való kapcsolatfelvételre, éppen a multifunkcionalitás miatt.

A könyvtárközi kölcsönzés enyhíthetné a szakkönyv-hiányt is.

A 2005-2006-os tanév első könyvtáros tanár találkozásának – mely a kollégiumi, valamint az iskolai könyvtáros tanárok közös műhelymunkája jegyében zajlott - Ákos János igazgató úr meghívására a József Attila Kollégium adott otthont. A résztvevők Rottárné Fehér Ildikó igazgatóhelyettes asszony, és Bihari Erzsébet könyvtárvezető kalauzolásával megtekinthették a nagyon szépen felújított intézmény színvonalas könyvtárát, ami önmagában is egy hasznos szakmai program volt.

A továbbiakban a kollégiumi tanár kollégák segítséget kaptak a küszöbön álló szakmai feladatok elvégzéséhez is. Hiszen korábban már megállapítást nyert, hogy pillanatnyilag a kollégiumi könyvtárak adminisztrációs teendőinek kell a középpontba kerülniük, a hiányosságok e téren a legnagyobbak.

Például, a könyvtári SZMK összeállítása, kiemelten a gyűjtőköri szabályzat elkészítése; ezt Rónyay Tünde, az Árpád Gimnázium tanára ismertette. Ez a legtöbb kollégiumi könyvtárból hiányzik, ugyanakkor az iskolai rendszer adaptálható a kollégiumi könyvtárra is.

Az előadás, a beszélgetés során részletes tájékoztatás hangzott el a pályázati, továbbképzési lehetőségekről is. Továbbá, sok-sok olyan apró ötlet, amelyet ki-ki a saját könyvtári munkájában a jövőben kamatoztatni tud.

A szervezők és a résztvevők is egyetértettek abban, hogy ez a fajta műhelymunka mindenki számára hasznos és tanulságos, érdemes tehát folytatni.

Ne ráklépésben!

A kollégiumi szakmában jelentős szervezettefejlesztési inspirációt jelent a Kollégiumi Nevelés Országos Alapprogramjának bevezetése, hiszen a stratégiai dokumentumokban rögzített elvrendszertől az operatív cselekvési tervekig, a foglalkozások tartalmi és szervezeti rendjétől a pedagógus munkaidő-felhasználásáig szinte minden területre kihatása van.

Hogyan éli meg a szakma ezt a helyzetet?

Nehéz erre a kérdésre válaszolni, hiszen a rendszerre való teljes rálátásom hiányzik. Csak kisebb-nagyobb élmények, benyomások alapján próbálok keresni a választ, amely ebből adódóan meglehetősen bizonytalan. Ami biztos, hogy nem egységesen értelmezzük az alapprogramot. Mit is jelent ez a közhely? Meg egyáltalán: kell nekünk egységesnek lennünk? Azaz egyformának lennünk? A válasz pontosan megfogalmazható: vannak a kollégiumnak, mint intézménynek, mint működő szervezetnek olyan vonásai, amelyekben bizony pontosan egyformának kell lennie egy pécsi kollégiumnak egy budapestivel, vagy a pusztaszabolcsinak a vásárosnaményivel. Mivel szervezeti működésről van szó, a szervezet két fő jellemzőjét nézzük meg: a struktúrát és a szervezeti kultúrát. A struktúra kialakításának egyes elvárásait jogszabályok rögzítik, alapvetően a közoktatási törvény és a kollégiumi szakma által írt kollégiumi alapprogram. Ezekben határozták meg azokat a paramétereket, amelyeket nem lehet még csak kétféleképpen sem értelmezni.

Azt, hogy a kollégiumokban hetente hány és milyen típusú foglalkozást kell szervezni, az világosan kiolvasható a fenti jogszabályokból, mint ahogyan az is, hogy a kollégistának hetente milyen kötelezettségei vannak a foglalkozások látogatását illetően. Ne is kalandozunk tovább más előírások irányába – pedig még számos kollégiumi terület pontos szabályozása megtalálható – most vizsgálódjunk csak a foglalkozások mentén. Mert itt hallatja a szakma a legeltérőbb megnyilvánulásait és

kifogásait. Nevezetesen, hogy „...nem lehet és nem szabad a kollégiumból iskolát csinálni és nem lehet percre megmondani, hogy mikor kerüljön sor például a hazafias nevelésre... vagy nem lehet beosztani egy tanuló minden percét, mert akkor nem fogja otthonának érezni a kollégiumot... meg hogy nem lehet elvárni a kollégiumi tanártól, hogy minden lépését írásban adminisztrálja, különben sincs hozzá megfelelő nyomtatványrendszer...”

Nos ezek a „kérdések”, megjegyzések véleményem szerint a jelenlegi kollégiumfejlesztés legizgalmasabb problémakörét feszegetik, nevezetesen azt, hogy hogyan csináljunk ma olyan középiskolai kollégiumot, amely jogszerűen és szakszerűen működik?

Elemezzük csak a helyzetünket: kiharcoltuk – hála a „szövetség” állhatatos munkájának – hogy megkérdőjelezhetetlenül a közoktatás elemei lettünk. Kiharcoltuk, hogy ne gyerekmegőrzőhely legyen a kollégium, hanem az iskolai nevelés-oktatás kiegészítőjeként jegyezzenek bennünket. Kiharcoltuk, hogy a gyerekek nevelését és oktatását bizzák ránk, ne csak egy kollégiumi felügyeletet. Megfogalmaztuk, hogy milyen tartalmakat és szervezeti formákat jelentenek mindezek a vállalások. A jogszabályok pedig mindezt lefordították a jogi szabályozás nyelvére: hát persze, hogy merevebbnek tűnik a rendszer, hát persze, hogy alapos tervező és szervező munkát igényel a kollégiumi tevékenység végzése, hát persze, hogy másképp kell a kollégiumi tanár és a tanuló közös idejét is összeszervezni... de hát csak ez az egy jogszerű útja van annak, hogy a „megrendelő” szemében is teljesítsük a felénk irányuló elvárásokat. Nehezen lenne magyarázható, hogy miért nem szervezünk bármelyik intézményben hetente annyi és

olyan típusú foglalkozást, amit a jogszabály rögzít. (pl egy 100 fős kollégiumban legalább $4 \times 14 = 56$ óra felkészítő plussz $4 \times 10 = 40$ óra szabadidős). Ugyancsak elfogadhatatlan - pl. a mostanában vizsgálódó ÁSZ szemében - ha nem szervezünk évfolyamonként az alapprogram szerint meghatározott éves óraszámban és tematizáltan csoportfoglalkozásokat. (Vagy ha tartunk is, ezeket utólag nem tudjuk „bemutatni”, mert nincs megfelelő adminisztrálás, nem rögzítjük a haladási tartalmat és a tanulói jelenlétet.) És persze, hogy a tanulók vonatkozásában minden felelős csoportvezető tanárnak meg kell tudni szerveznie, hogy a diákjai részt vegyenek a törvény által előírt kötelező heti 15 óra foglalkozáson. S ezt folyamatosan ellenőrizni, értékelni, szükség esetén módosítani kell. Ehhez viszont minden tanuló részére – a tanulóval közösen - egyéni heti foglalkozáslátogatási rendet kell készítenünk. Hogy ehhez a vezetésnek komoly szervezeti fejlesztést kell végrehajtania? Igen, ez biztos, hiszen először is tervezni, számolni kell (létszámok, csoportok, óraszámok), utána megnézni, hogy a rendelkezésre álló pedagógusok szakértelme milyen tartalmi megvalósíthatóságot biztosít, - kompetenciahiány esetén továbbképzések forszírozása - aztán mindehhez éves, illetve heti foglalkozási rendet kell tervezni... és most jön a tanuló, akiket bizony megfelelő foglalkozási csoportokba és időtartamokra be kell osztani, hiszen másképp a foglalkozások megtartása nem lehetséges.

Hogy hogyan és milyen pedagógiai módszerekkel és eszközökkel érik el az egyes kollégiumok, hogy a tanárok megfelelő foglalkozásokat tartsanak és hogy a tanulók járjanak is a foglalkozásokra, az már a kollégiumok szervezeti kultúrájának részét képezi. Hogy a házirendben milyen felmentési elveket fogalmaznak meg, hogy a foglalkozásokon való megjelenést hogyan regisztrálják, hogy milyen pedagógiai következményei vannak egy elmaradt foglalkozásnak, hogy milyen módon tömbösítenek bizonyos témaköröket... ez már a szervezet saját ügye. Ebben eltérőek leszünk és legyünk is! A kollégium továbbra sem lesz iskola! Éppen az átszoptosíthatóság, a felmenthetőség, de leginkább a jelentős tartalmi szabadság (pedagógiai program) biztosítja, hogy a kollégium a jövőben is egy érdekes hely maradjon a tanulók számára és ne kényszerként éljék meg az összes kötelezettséget. De például a felmentéssel is óvatosak legyünk, mert ha pl. túl sok egy adott intézményben az érettségizett tanuló és őket a házirend alapján a heti 13 óra (ez a maximum, ami alól felmenthető) foglalkozáslátogatás alól felmentjük (és nem is tudunk olyan foglalkozásokat biztosítani, ahová ők önként és szervezeten járnak), akkor ezzel párhuzamosan jó néhány pedagógus órát kiszervezünk magunk alól, azaz a fenntartó oldaláról vizsgálva kevesebb kollégiumi tanár alkalmazásának lehetőségét igazoljuk. Röviden: meg kell találnunk a jogszabályok által előírtakra a pedagógiai válaszainkat.

A fentiekben csak megérinteni tudtam azokat a gondolatokat, amik részben az országos ÁSZ vizsgálat kapcsán jutottak eszembe, amiket a szövetség 15 éves, Balatonföldváron tartott konferenciáján hallottak indukáltak, illetve az ország több kollégiumában járva hallottam. Ezen a pár nem lényegtelen szakmai kérdésen túl érdemes lenne beszélni még olyan kérdésekről, hogy: **hogyan határozható meg a szükséges kollégiumi tanárlétszám?... mennyi és milyen foglalkozást kell egy pedagógusnak megtartani?... mennyi és milyen foglalkozáson kell a kollégistának részt venni?... és a nagykorúknak? mit és hogyan kell adminisztrálni?... hogyan kell szervezni a hét végi, illetve az éjszakai kollégiumi munkát?... hány percesek a foglalkozások?...**

bármikor bemehet-e a tanár a kollégista szobájába?... megnézheti-e a tanár a tanuló szekrényét?... elveheti-e személyes holmiját (veszélyes tárgy, kábítószer)... a kollégiumi tanár a munkaidejében hogyan étkezhet?... a kollégista kötelezhető-e étkezésre?... mi a teendő, ha nem fizet a kollégista (étkezés, károkozás)?...

Jelenleg sajnos alig lehet olyan szakmai fórumot találni, ahol ezek, vagy

más, hasonló kérdések előkerülhetnek. De az „alig lehet” nem jelenti azt, hogy nincs ilyen. Például a szövetség által akkreditált Kollégiumi Akadémia című pedagógus továbbképzések sok más fontos téma mellett ilyenekről is szólnak. Csak legyen, akit érdekel... és akkor a szakma nem ráklépésben halad!

Nagy Kálmán
kollégiumi szakértő

Minőségbiztosításról - másképpen

Először a trolibusz megállójában láttuk. Határozott, de kellemes arckifejezéssel, tartásával, egész küllemével szimpatikus jelenség volt a várakozók sokaságában.

Egy helyen szálltunk le, ugyanabba az épületbe léptünk be. Tanár volt abban az iskolában, ahová kisiskolás lányomat kísértem.

Teltek – múltak az évek, a kisiskolásból felső tagozatos nagylány lett. Biológia tanára a látásból már ismert tanárnő - Ibi néni - lett.

Lányom elmondása szerint Ibi néni mindig csinosan ment be az óráira. Ibi néni-nél a gyerekek fegyelmezetten viselkedtek, figyeltek (eszükbe sem jutott ennek ellenkezőjét tenni), jóllehet soha nem kiabált, nem alkalmazott fegyelmező eszközöket. „Egyszerűen” a megjelenése, a viselkedése, a modora sugározta, mit vár el az osztálytól. Lányunk így fogalmazott: nem érezné jól magát - mert tiszteltlenségnek érezné - ha felkészületlenül menne be az órájára.

Később a sors Ibi nénivel – a kolléganővel – egy egyetemi kurzuson hozott össze. A minőségbiztosítás tudományába vezettek be bennünket, az ország minden tájáról érkező pedagógusokat. Bemutatták a minőségirányítási rendszereket, a különféle minőségügyi technikákat, az eljárásrendek készítését, stb. Kiki visszamenve saját intézményébe, igyekezett a gyakorlatban is alkalmazni a megszerzett tudást.

Nemrégiben a kolléganővel összefutottunk. A rövid beszélgetés során felvetődött az is, ki, mit és mennyit hasznosít abból, amit tanultunk? Elmondta, hogy az intézményben ő a minőségfejlesztési munkacsoport vezetője. Rendszeresen végzik a felméréseket, amelyeket azután kiértékelnek, intézkedési terveket, valamint eljárásrendeket készítenek, ahogy megtanították, ahogy kell, a működés javításának érdekében, a javulás reményében...

Egyébként lányom – aki ma már első éves egyetemista - évről-évre meglátogatta általános iskoláját. Megkeresi volt tanárait, elbeszélget velük. Természetesen Ibi nénivel is, akinek többek között azt is alkalma volt elmondani, hogy amikor a gimnáziumban ismét előkerült a genetika, sok osztálytársa „szenvedett” tőle. Ő elővette a nyolcadikos füzetét, s csupán fel kellett frissítenie a tanultakat. Gyakorlatilag csak abból készült, és írt ötös témazáró dolgozatot...

Időnként a tanárnő órájára is beül, a hátsó padba. Meséli: Ibi néni ugyanúgy, mint annak idején, jól öltözött, lendületesen magyaráz, a diákok fegyelmezetten hallgatják, nincs pusmogás a padokban, a feltett kérdésekre érkeznek a válaszok.

Hogy is vagyunk ezzel a minőségbiztosítással?

- V.Gy. -

Továbbképzés

Tisztelt Kollégák!

Örömmel értesítjük a Kollégákat, hogy az oktatási miniszter által kiadott pedagógus továbbképzési jegyzékben négy alapítási és indítási engedéllyel rendelkező tanfolyam található (Oktatási Közlöny 35/II./2003. december 30.4644.old, Oktatási Közlöny 19/II./2005. július 21. 2845.o). Így lehetővé vált, hogy a 277/1997 (XII. 22) számú OM rendeletben szabályozott továbbképzésben résztvevők felhasználják a normatív alapon járó továbbképzési támogatást. A programok teljesítésével külön-külön adjuk ki a tanúsítványt.

A négy programmal (összesen 30+30+60+30=150 óra) teljesíthető a kötelező hét évenkénti továbbképzés. (Az ötödik kurzus engedélyeztetése folyamatban van.)

A továbbképzések tervezett ideje: Ideje: 2006. februártól folyamatosan a csoportlétszám függvényében

A csoportokat a jelentkezések sorrendje szerint állítjuk össze.

A foglalkozások 9.30-tól 15.30-ig tartanak. (csütörtök, péntek)

1. Kurzus

Kollégiumpedagógiai ismeretek

Alapítási engedély száma: OM 241/44/2003.

Indítási engedély száma: OM 243/103/2003.

Foglalkozási órák száma: 30 óra

A továbbképzés díja: 38 000. Ft

A továbbképzés célja

A kollégiumi nevelőtanári munkát vállaló kezdő vagy kevés gyakorlattal rendelkező pedagógusoknak átfogó kollégiumpedagógiai ismereteket adni:

- a kollégiumi nevelés történetéről, hagyományairól,
- módszereiről, gyakorlatáról,
- az alkalmazott szakmai irányzatairól,
- az országos kollégiumi hálózatról.

1. Téma: A kollégiumi nevelés neveléstörténeti áttekintése

2. Téma: A kollégium a közoktatás rendszerében

3. Téma: Egyén, csoport, közösség

4. Téma: Személyiségfejlesztés a kollégiumban

5. Téma: A Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség tevékenysége, a folyamatban lévő szakmai és szervezeti fejlesztések

Kötelező egyéni munka: Záródolgozat (8-10 oldal) elkészítése az alábbi témák egyikéből:

- Intézményének pedagógiai rendszere, a lehetséges fejlesztési irányok bemutatása.
- Szituációelemzés egy felzárkóztatással, vagy tehetség gondozással kapcsolatos esetről.
- Egy kollégiumi alapidokumentum kritikai elemzése, javaslat a javításra.

2. Kurzus

A kollégiumpedagógiai módszertani kultúra fejlesztése

Alapítási engedély száma: OM 241/43/2003.

Indítási engedély száma: OM 243/102/2003.

Foglalkozási órák száma: 30 óra

A továbbképzés díja: 38 000.- forint

A továbbképzés célja

A kollégiumi, nevelőtanári gyakorlattal rendelkező pedagógusok módszertani ismereteinek fejlesztése:

- A Kollégiumi Nevelés Országos Alapprogramja Alapelveinek megismertetése, értelmezése, a megvalósításra való felkészítés.
- A kollégiumi funkciók tevékenységrendszerre alakítása.
- A kollégiumi nevelés-oktatás feladatainak alkotó értelmezése (tanulás, önképzés, rekreáció, kulturális, sport- és önkiszolgáló tevékenység).

A továbbképzés részletes tematikája

1. Téma: A Kollégiumi Nevelés Országos Alapprogramja.

2. Téma: A kollégiumi funkciók tevékenységrendszerre alakítása.

3. Téma: A kollégiumi tevékenységek rendszere

4. Téma: Az Internet, a multimédia, az informatika felhasználási lehetősége a kollégiumi nevelési-oktatási folyamatban.

5. Téma: A Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség tevékenysége, a folyamatban lévő szakmai és szervezeti fejlesztések.

Kötelező egyéni munka: Záródolgozat elkészítése az alábbi témák egyikéből:

- Intézményének foglalkozási tervei, a tanórán kívüli tevékenység bemutatása
- Szituációelemzés egy hagyományos kollégiumi programról (beszámoló, értékelés).
- Egy kollégiumi nevelőtanári óra tervezete (téma, cél, tartalom, módszer, eszköz).

3. Kurzus

Kompetenciaváltozások a kollégiumi nevelő-oktató munkában, intézményvezetésben

Alapítási engedély száma: OM 241/45/2003.

Indítási engedély száma: OM 243/104/2003.

Foglalkozási órák száma: 60 óra

A továbbképzés díja: 72 000.- forint

A továbbképzés célja

A kollégiumi nevelő-oktató munkával kapcsolatos értékelési, mérési, minőségbiztosítási, minőségfejlesztési lehetőségek megismertetése, a kollégiumi vezetővé válás segítése:

- A minőségelvű gondolkodásra orientálás
- A mérési, értékelési technikák alkotó alkalmazása
- A korszerű vezetői program követelményei, vezetői pályázat készítése
- Kitekintés az országos kollégiumi hálózatra

A továbbképzés részletes tematikája

- 1. Téma:** Minőségfogalmak, minőségterületek, felfogások
- 2. Téma:** Kompetencia-változások az intézményvezetésben
- 4. Téma:** A Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség tevékenysége, a folyamatban lévő szakmai és szervezeti fejlesztések

Kötelező egyéni munka: Záródolgozat (8-10 oldal) elkészítése az alábbi témák egyikéből:

- Intézménye mérési, értékelési, minőségbiztosítási elveinek bemutatása
- Vezetői program tervezése, kollégiumi vezetői pályázat elkészítése
- Pályázat készítése szakértői listára történő felvétel céljára.

MEGKEZDÜNK A KOLLÉGIUMI NEVELÉS ORSZÁGOS ALAPPROGRAMJA HÉT TÉMAKÖRÉHEZ KAPCSOLÓDÓ FELKÉSZÍTŐ TANFOLYAMOK (30 ÓRÁS) AKKREDITÁLÁSÁT.

Így lehetővé vált, hogy a megyékből, vagy kollégiumonként legalább egy kolléga megismerkedjen az alapfoglalkozások módszertanával. A tanfolyamon elsajátított ismereteket a megyében. Helyben továbbadhatják.

4. Kurzus

„Tanuljunk tanulni!” Tanulás módszertani foglalkozás a kollégiumban

Alapítási engedély száma: OM 175/89/2005

Indítási engedély száma: OM 175/89/2005

Foglalkozási órák száma: 30 óra

A továbbképzés díja: 38 000. Ft

A továbbképzés célja

A kollégiumi nevelés országos alapprogramja tanulásmódszertan témakörhöz kapcsolódó tartalmak megismertetése:

- Segítség adni a kollégiumi tanulmányi munka tervezéséhez, az egyéni és kiscsoportos felzárkóztató, tehetséggondozó foglalkozások megtartásához.
- Megismertetni a tanulással kapcsolatos fogalmakat, stílusokat és kooperációs technikákat, a tanulás pszichés feltételeit.
- Módszereket adni a tanulók beszéd, olvasás, írás és kommunikációs készségeinek fejlesztéséhez.
- Bemutatni az informatikai háttérrel támogatott felfedező tanulás feltételeit a tanulási környezetkultúra fontosságát.

A továbbképzés részletes tematikája

- 1. Téma:** Tanulás a kollégiumban, tantervelméleti megközelítések
- 2. Téma:** A tanulás fogalma, tanulási stílusok, információfeldolgozás, befogadás
- 3. Téma:** Kooperációs képesség fejlesztése, a megváltozott szocializáció, a képességfejlesztés módszerei
- 4. Téma:** Az emlékezet fejlesztése, módszertani gyakorlatok az emlékezet fejlesztésére. ismeretek rendszerezése
- 5. Téma:** A beszéd- és kommunikációs képesség fejlesztése, kommunikációs szituációk gyakorlása, elemzés, a kommunikáció akadályai, a pedagógiai klíma szerepe a tanulásban
- 6. Téma:** Az olvasás képesség, a gondolkodási képesség fejlesztése, memorizálás, mint a tanulás alapfeltétele, a tanulást befolyásoló egyéb tényezők

7. Téma: Informatikai tanulásmódszertan kapcsolata a kollégiumban, tematikus keresés Interneten és adatbázisokban. a tudás forrása, könyvtárak az Interneten

8. Téma: A tanulást segítő környezet, a tanulás eredményességének mérése, a hozzáadott érték, mérési módszerek a tanulási folyamatban, tanulmányi adatok kezelése

Kötelező egyéni munka: Záródolgozat (8-10 oldal) elkészítése az alábbi témák egyikéből:

- A kollégiumi nevelés országos alapprogramja és a tanulás- tanítás évfolyam-specifikus megközelítése.
- A tanulásmódszertan a kollégiumi kiscsoportos felzárkóztató és tehetséggondozó foglalkozásokon.
- Egyéni felzárkóztatás, differenciálpedagógiai fejlesztés különböző tantárgy-pedagógiák keretében.

5. Kurzus

Önismeret, pályaválasztás és játékpedagógiai foglalkozások a kollégiumban.

(Az akkreditációs eljárás megkezdődött! A miniszteri engedélyre várunk. Az első csoport, számításaink szerint márciusban indulhat!)

Alapítási kérelem száma: A/4516/2005

Alapítási engedély száma:

Indítási engedély száma:

Foglalkozási órák száma: 30 óra

A továbbképzés díja: 38 000. Ft

A továbbképzés célja

A kollégiumi nevelőtanárok felkészítése olyan ismeretekkel, amelyek segítségével szervezhetik, megtarthatják a „Kollégiumi nevelés országos alapprogramban” előírt önismereti, pályaválasztási foglalkozásokat.

- A résztvevők felkészítése a játékpedagógiában rejlő személyiségfejlesztő, önismereti módszerekből. A játékprojektek kialakításával tapasztalják meg, a közösségfejlesztés és a reális önkép kialakítás módszereit. Sajátítsanak el olyan pedagógiai hatásrendszert, amely a kollégiumi nevelői –oktató munkát is örömtelivé teheti.
- A kollégiumi pedagógusok a pályaválasztási tanácsadás elemeinek elsajátításával konkrét segítséget tudjanak adni diákjaiknak a reális pályaválasztásban, a továbbtanulásban, a karriertervezésben

A továbbképzés részletes tematikája

- 1. Téma:** Kollégiumi nevelés országos alapprogram (-KNAP) felépítése, tartalma. Önismeret, pályaválasztás, (-KNAP. 2. témakör). Tantervelméletek, műfajok.
- 2. Téma:** Ki vagyok én? Személyiség profil. Személyiségjellemzők, jellem, megjelenés, a vonatkozási csoportok, a fejlődéslelektani sajátosságok prépubertáskorban.
- 3. Téma:** Az emberi megnyilvánulások értelmezése, és elemzése az életből és műalkotásból vett példák segítségével. Nemiség, szerelem, házasság. Társismeret, barátság. Barátságkritériumok változása generációs megközelítésben.
- 4. Téma:** A férfi-nő kapcsolat és a szerelem változatai a különböző kultúrák. Feldolgozás irodalmi alkotások, fil-

mek segítségével. Módszertani gyakorlatok az emlékezet fejlesztésére.

5. Téma: Az eredményes pályaválasztás pszichés összetevőinek feltárása (innováció, érdeklődés, képességek, környezet.) Tájékozódás a pályaválasztás, pályaismeret dokumentumaiban. Az álláskeresés folyamata, technikái.

6. Téma: Játépedagógiai alapelvek, alapfogalmak. Játéksituációk a személyiségfejlesztésben, a kollégiumpedagógiai gyakorlatban. Játépedagógiai gyakorlatok.

Kötelező egyéni munka: Záródolgozat (8-10 oldal) elkészítése az alábbi témák egyikéből:

- Önismeret-fejlesztés a kollégiumi nevelés-oktatás gyakorlatában.
- Pályakövetési vizsgálati módszer kidolgozása, a tanulási utak bemutatása.
- A személyiségproblémák és zavarok kezelése.
- A játék szerepe: a tehetségfejlesztésben.
- A játék szerepe az együttműködési képesség fejlesztésében, az önismeret fejlesztésében, a küzdőképesség fejlesztésében

- Egy kollégiumi játék projekt bemutatása.

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ:

Az első csoportba kerüléshez 2006. február 10., majd folyamatos.

A továbbképzések helyszíne:

Ady Endre Fővárosi Gyakorló Kollégium,
1022 Budapest, Bimbó út 51.

Teendők:

Kérjük, hogy a képzésen való részvételi szándékukat, a kiválasztott kurzus(ok) megjelölésével jelezzék.

A jelentkezési lapot ady_akademia@yahoo.com vagy

Fax: 06-1-336-14-94 címre- küldjék.

E tárgyban bármilyen kérdés, információkérés esetén szívesen állunk rendelkezésükre. Keresendő (kapcsolattartó) tanár:

Dr. Jarosievitz Beáta Telefon: (06) 1-336-14-94 és

Dr. Benedek István Telefon: (06) 1-336-14-95.

MEGJELENTETTÜK AZ ALAPPROGRAM TÉMÁIHOZ KAPCSOLÓDÓ FOGLALKOZÁSI TERVEINKET!

(kérjük, itt vágja le).....

Megrendelőlap

(Letölthető: www.ady-kozgazd.sulinet.hu/honlapunkrol is)

Szerkesztette: **Dr. Benedek István**

Kiadó: **Ady Endre Fővárosi Gyakorló Kollégium**

Megrendelem a következő könyveket:

 1022 Budapest Bimbó u. 51 /fax 336-14-94

A könyv címe	Darab	Ára
Gondolatok a kollégiumban I: (Tanulmányok a kollégiumi nevelés témaköréből. Időmérleg vizsgálat és módszertana.)	db	2500 Ft
Gondolatok a kollégiumban II. (Az alapprogram témáihoz tartozó-88 db- foglalkozási terv és témakörönként, évfolyamonként mintafoglalkozási tervek-27 db)	db	2999 Ft
Figyelem!		
Amennyiben a fenti két kötetet együtt megrendeli	garnitúra	5000 Ft

Az árak az ÁFÁ-t tartalmazzák! A posta és csomagolási költséget felszámítjuk.!

Dátum:

Megrendelő:

Neve: Telefon:

Címe:

A számlát a következő névre kérem kiállítani:

Intézmény neve:

Címe:

(Amennyiben azonos a megrendelővel húzza alá: **UGYANAZ!**)

A csomagot a **megrendelő címére**, a **számla címére** kérem küldeni. (megfelelőt húzza alá!)

.....
aláírás

COLLEGIUM MUSICUM az Angolkisasszonyoknál

Zenészek és énekesek találkozója

A **Kultúra Magyar Városában, Kecskeméten**, a Congregatio Jesu (Angolkisasszonyok) Ward Mária Leánygimnázium Kollégiumában került megrendezésre eme rendezvény.

Kecskeméten hagyomány, hogy minden kollégium arculatának legmegfelelőbb versenyt szervez (versmondó/író, ki mit tud, sport...). 2006. január 18-án már másodízben gyűltek össze a kollégisták az Angolkisasszonyok Dísztermében.

Ezzel emlékeztünk meg a **Magyar Kultúra Napjáról** (január 22.), **Ward Mária** rendalapítónkról (január 30.), **Bartók Béla** emlékévről, ki 125 éve született (március 25.), valamint a 250 éve született **W. A. Mozart**ról.

Telek Péter Pál igazgató úr megnyitóját követően rögtön közös éneklésbe kezdtünk. Átal mennék én a Tiszán ladikon... dudorászom újra magamban. Versben is megjelent a zene Fodor András: Bartók c. költemény részlete által, Szabó Klára 10.N. kollégista előadásában.

Az előadókat szakavatott zsűri hallgatta: **P. Párdányi Judit** Kodály-díjas, Művészeti-díjas zenetanár, a Nemes-

szeghy Márta Kórus karnagya zsűrielnök, **Zöldi-Kovácsné Korompai Mónika** a Piarista Iskola énektanára, kórusvezető és **Németh Zsuzsanna** a Református Kollégium 9. osztályos tanulója.

Amíg a zsűri értékelt, addig **Leskowszky Albert** Kecskemét Közművelődéséért-díjas hangszergyűjtő tartott hangulatos hangszerbemutató. Az eddig színpadi háttérrel nyújtó hangszereket a fináléban a kollégisták közösen meg is szólaltatták.

Az örömmel után Mudrák Mariann magánénekes és Edöcs Fanni zongorista, a Kodály Iskola szakiskolai zenei bemutatót a házigazda Angolkisasszonyok részéről.

A zenei értékek után a zsűri elnökének megfontolandó, valódi útravalóul szolgáló méltatása kimagasló, példamutató volt.

Kiemelt résztvevők:

Népdalénekesek

- Dulka Árpád, Piarista Diákotthon (kiemelt)
- Túri Veronika, Táncsics Mihály Kollégiuma (3. hely)

- Huszár Zita és Kovács Hajnalka, Szent-Györgyi Albert Kollégium (2. hely)
- Kánvási Vivien és Tóthpál Bettina, Angolkisasszonyok Kollégiuma (1. hely)

Hangszeres előadók

- Fű Rita, Angolkisasszonyok Kollégiuma (3. hely)
- Ivancsó Teodóra, Angolkisasszonyok Kollégiuma (2. hely)
- Urbán Dávid, Piarista Diákotthon (1. hely)

A találkozót fogadással egybekötött kötetlen beszélgetés zárta.

Támogatásukért szeretném köszönetet kifejezni Kecskemét Megyei Jogú Város Oktatási és Egyházügyi Bizottságának, Oktatási és Kulturális Osztályának, a Kecskeméti Televízióknak, a Petőfi Népe és a Kecskeméti Lapok Szerkesztőségének.

Hála intézményünk vezetésének, a felkészítő tanároknak, segítő kollégáimnak és kollégistáimnak Isten áldását kérjük további munkájukra.

Köszönöm a lehetőséget a cikk megjelenésére:

*Sallai Ildikó
kollégiumvezető*

A „Legügyesebb Kollégista és Kollégium”

A játékos vetélkedő országos döntőjének megrendezésére 2006. március 10-12 között kerül sor Szekszárdon a Rózsa Ferenc Középiskolai Kollégium szervezésében (7100 Szekszárd, Kadarka u. 29. Tel: 74/ 512 – 461)

A hagyományoknak megfelelően a versenyre megyénként egy – egy kollégium, valamint a Kollégiumi Diákszövetség csapatát várjuk.

A megyei fordulón győztes kollégium képviseli majd megyéjét Szekszárdon. Fontos, hogy a kollégiumok időben kezdjék el a feladatok gyakorolását, hogy a megyei fordulóra eredményesen felkészülhessenek. Az országos döntőre történő jelentkezést a nevezési lapon 2006. február 17-ig kérjük beküldeni.

A versennyel kapcsolatban további információk kaphatók a 74/ 512-461 telefonszámon és a rozsa@weibmail.hu e-mail címen Petter Mária és Némethné László Zsuzsa tanárnóktól.

Eredményes felkészülést, jó versenyzést mindenkinek!

*Petter Mária
igazgató*

A döntő három részből áll:

1. Zenés, szellemi, ügyességi verseny (péntek, a kollégium ebédlője)
2. Sportverseny (szombat, Sportcsarnok és Atlétikai pálya)
 - a. csapat (sor- és váltóversenyek teremben)
 - b. egyéni (képeség-felmérés teremben, ill. szabadban)
3. Művészeti alkotások versenye (szombat, kollégiumi ebédlő)
 - a. Grafika készítése megadott téma alapján (szén, v. színes pasztellkréta)
 - b. Origami – tea-tasakból mandala készítése.

- A zenés, szellemi, ügyességi verseny 6 fős csapat részvételével történik.
- A sportverseny résztvevői: 4 fő
- A művészeti verseny résztvevői: korra és nemre való tekintet nélkül 1 fő grafikát és 1 fő origamit készítő diák.